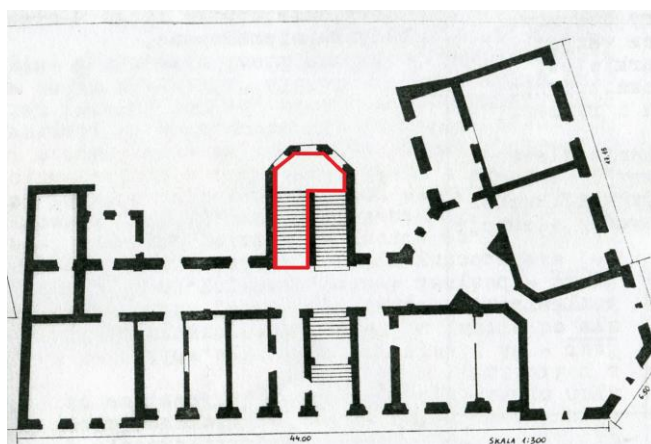

PROGRAM PRAC REMONTOWO KONSERWATORSKICH DOTYCZĄCYCH
KLATKI SCHODOWEJ I CZĘŚCI KORYTARZA W PIWNICACH
SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR1. PRZY UL. ŚW. MARKA W KRAKOWIE.

Czerwiec 2016

Opr. mgr Katarzyna Magrysiewicz-Dobrzańska

A. IDENTYFIKACJA OBIEKTU

- **Rodzaj obiektu:** Ściany i sklepienia, schody i posadzki lastrykowe, stolarka drzwiowa i okienna
- **Autor:** Filip Pokutyński i Maciej Moraczewski
- **Czas powstania:** 1881, 1930.
- **Materiał i technika:** Wątek ceglany, otynkowany, powierzchnia malowana farbami mineralnymi z olejną lamperią, drzwi z drewna iglastego o powierzchni malowanej lakierem olejnym kryjącym, schody i posadzki z lastryka o powierzchni szlifowanej
- **Lokalizacja:** Przestrzeń zejścia do piwnic i ogrodu wydzielone klatki schodowej i części korytarza piwnic
- **Budynek wpisany do rej. zabytków pod numerem A-909, Szkoła Podstawowa 1 /d. Św. Scholastyki/ z dnia 31.III.1992**

2. OPIS FORMALNO STYLISTYCZNY

Budynek usytuowany w narożniku bloku śródmiejskiego nr 5, w sąsiedztwie Plant, elewacją frontową zwrócony w stronę południową, elewacją wschodnią przylegający do linii plant.

Przedmiotem opracowania jest część korytarza i klatka schodowa w zejściu do piwnic znajdująca się w północno zachodniej części dolnej kondygnacji budynku. Przestrzeń wydzielona na poziomie parteru półkolistą płycinową, częściowo przeszkloną, drewnianą ścianką z drzwiami dwuskrzydłowym na osi przed którymi długi spocznik pierwotnie zapewne z lastryka obecnie wyłożony płytkami PCV, schody lastrykowe prowadzące do poziomu mieszczącego drzwi do ogrodu od północy i drzwi zejścia do piwnicy we wschodniej części ściany południowej, ta część klatki schodowej zamknięta wielobocznie i przykryta jest sklepieniem w formie połowy parasola. Nad schodami sklepienia kolebkowe. Pomieszczenie od strony północno wschodniej doświetlone jednym niewielkim oknem skrzynkowym, dwuskrzydłowym.

Drzwi do ogrodu skrzynkowe, przeszklone u dołu pełna płycina. Skrzydło zewnętrzne usunięte, niegdyś otwierane na zewnątrz, wewnętrzne skrzydło otwiera się do wewnątrz. Drzwi prowadzące na schody zejścia do piwnicy jednoskrzydłowe, płycinowe, w płycinach deski pionowe. Dolna płycina obita z obydwu stron płytą pilśniową pomalowaną w kolorze brązowym jak drzwi.

3.HISTORIA OBIEKTU

Budynek szkoły im. Św. Scholastyki wzniesiono 1881 roku na tzw. gruncie św. Scholastyki.

Początkowo w 1875 r na projektanta budynku powołano Filipa Pokutyńskiego, który zrezygnował z prowadzenia prac na skutek skierowanej pod jego adresem krytyki. Jego dzieło przejął Maciej Moraczewski, podawany niekiedy, jako autor projektu. Budowa szkoły była jednym z punktów planu uporządkowania miasta w latach 70 tych XX wieku podjętego przez prezydenta Józefa Dietla.

W 1930 magistrat zatwierdził projekt przebudowy części budynku w suterrenach i na parterze . W roku 1931 zatwierdzono projekt nadbudowy III zrealizowany dopiero po wojnie.

ŹRÓDŁA I BIBLIOGRAFIA OBIEKTU

- 1) Michał Rożek. Przewodnik po zabytkach i kulturze Krakowa. PWN. Warszawa – Kraków 1997.
- 2) Biała karta obiektu, Irena Palca
- 3) Dzieje Krakowa , Kraków w latach 1796/1918 t. III , J. Bieniarzówna, J.M. Małecki 1979/

4. BUDOWA TECHNOLOGICZNA OBIEKTU

IDENTYFIKACJA MATERIAŁÓW

Budynek murowany z cegły ceramicznej, w omawianym wnętrzu tynki piaskowo wapienne z domieszką cementu?, kilkakrotnie malowane powierzchniowo farbami klejowymi i mineralnymi, w dolnej partii przemalowywane w technice olejnej, stolarka okienna i drzwiowa z drewna miękkiego, prawdopodobnie iglastego, malowane kryjącymi lakierami olejnymi. Schody betonowe z okładziną lastrykową, podobnie posadzki.

Stratygrafia (na podstawie odkrywek wykonanych punktowo)

Ściana zachodnia(odkrywka w partii stopni powyżej lamperii)

1. Warstwa malarska w kolorze rozbielonego ugru
2. Warstwa malarska w kolorze jasnej szarości
3. Pobiąta
4. Warstwa malarska w kolorze rozbielonego ugru

5. Cienkie paru milimetrowe zatarcie tynkowe
6. Warstwa malarska w kolorze rozbielonego ugru
7. Tynk grubości ok. 2cm
8. Mur ceglany

W tej partii ściany wyodrębniono 8 warstw technologicznych i 5 warstw chronologicznych

Ściana (Odkrywka w ościeżach drzwi do ogrodu w partii lamperii)

1. Warstwa malarska olejna w kolorze rozbielonego ugru
2. Gładź szpachlowa
3. Szpachlówka
4. Warstwa malarska olejna w kolorze łososiowym
5. Cienkie paru milimetrowe zatarcie tynkowe
6. Warstwa malarska olejna w kolorze jasno szarym
7. Warstwa malarska w kolorze ugru złotego (klejówka?)
8. Tynk grubości ok. 2,5 cm
9. Mur ceglany

W tej partii ściany wyodrębniono 9 warstw technologicznych i 4 warstwy chronologiczne.

Ścianka drewniana zwieńczona półkoliście z drzwiami
(od strony wnętrza)

1. Warstwa malarska olejna w kolorze brązowym
2. Warstwa malarska olejna w kolorze brązowym
3. Warstwa malarska olejna w kolorze jasno brązowym (kakaowym)
4. Warstwa malarska olejna w kolorze szarym
5. Warstwa malarska olejna w kolorze brązowym
6. Drewno

6 warstw technologicznych, 5 chronologicznych

Ścianka drewniana (od strony korytarza)

1. Warstwa malarska olejna w kolorze brązowym
2. Warstwa malarska olejna w kolorze brązowym
3. Warstwa malarska olejna w kolorze szarym
4. Szpachlówka biała

5. Warstwa malarska olejna w kolorze ugier jasny
6. Warstwa malarska olejna w kolorze jasno brązowym (kakaowym)
7. Drewno

7 warstw technologicznych, 5 chronologicznych

Drzwi do ogrodu (od wnętrza i zewnątrz)

1. Warstwa malarska olejna w kolorze brązowym
2. Warstwa malarska olejna w kolorze brązowym
3. Warstwa malarska olejna w kolorze jasno brązowym (kakaowym)
4. Szpachlówka biała
5. Warstwa malarska olejna w kolorze brązowym
6. Warstwa malarska olejna w kolorze oliwkowym
7. Drewno

7 warstw technologicznych, 5 chronologicznych

Drzwi prowadzące do piwnicy

1. Warstwa malarska olejna w kolorze brązowym
2. Warstwa malarska olejna w kolorze szarym
3. Warstwa malarska olejna w kolorze zielonym
4. Warstwa malarska olejna w kolorze błękitnym
5. Drewno

5 warstw technologicznych, 4 chronologiczne

5. OPIS WARUNKÓW PRZECHOWYWANIA OBIEKTU PRZED KONSERWACJĄ

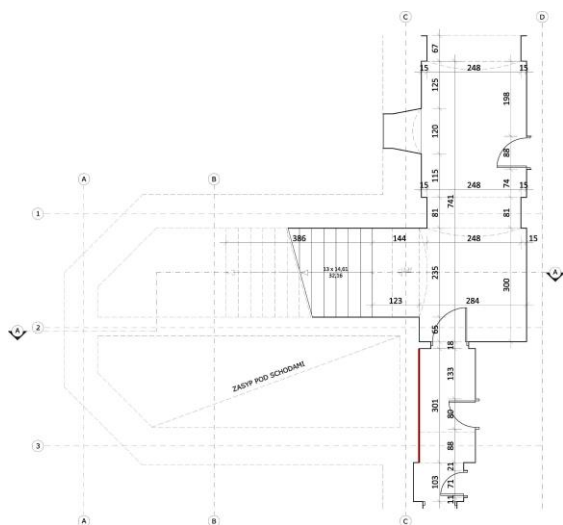
Pomieszczenie użytkowane, ogrzewane centralnie, obecnie poza funkcją klatki schodowej pełni funkcję składziku.

6. STAN ZACHOWANIA

Powierzchnie ścian i sklepień klatki schodowej i korytarza w zejściu do piwnic kilkakrotnie przemalowana, stosunkowo nie dawno zostały pomalowane w kolorze rozbielonego ugru, dolne partie ścian ze względów użytkowych pomalowane lakierem olejnym do wysokości ok. 160 cm. (lamperia olejna) powierzchnia ścian a zwłaszcza sklepień jest zakurzona z widocznymi pajęczynami.

W dolnej partii ścian widoczne miejscowe złuszczenia farby, wybrzuszenia i wykruszenia tynku. Ten rodzaj zniszczeń występuje również w korytarzu piwnicznym na ścianie wewnętrznej graniczącej z zasypem pod schodami biegu z parteru na poziom prowadzący na dziedziniec.

Przyczyny tych zniszczeń należy upatrywać w zastosowaniu farby olejnej od strony wnętrza i pokrycia partii cokołowej od strony zewnętrznej zatarciem cementowym. Obie warstwy utrudniają odprowadzenie wilgoci skumulowanej w wątkach muru a podciąganej z gruntu, Dolne partie cokołowe od strony ogrodu są zawilgocone pokryte warstwą mchu. Charakter zniszczeń tynków wskazuje na obecność soli które wynoszone z wątków przez migrującą z gruntu wodę nie mogą swobodnie odparować osadzają się pod warstwą szczelnego lakieru. Krystalizujące sole powodują pękanie warstw przypowierzchniowych i ich stopniowe wykruszanie. Warstwa zatarcia cokołu od strony podwórza jest również stosunkowo nowa, twarda i szczelna jednak z czasem można spodziewać się, że również ulegnie destrukcji. Na zawilgocenie dolnych partii ścian w przyziemiu może mieć dodatkowo wpływ prawdopodobny brak właściwej izolacji poziomej i pionowej, charakter dziedzińca zacienionego w dolnych partiach ścian sąsiadującym z nim murem ogrodzenia sąsiada oraz porastająca i zacieniająca dolne partie ścian gęsta zieleń ogrodu a także częściowo nieczynna i wadliwa obecnie kanalizacja burzowa (jedna z kratek odpływowych po stronie zach. dziedzińca uległa całkowitemu zatkaniu). Wykonana sonda odkrywkowa w zawilgoconej ścianie korytarza piwnicznego pozwoliła stwierdzić zawilgocenie ziemnego zasypu po biegu schody, prawdopodobnie przez wpływającą z dziedzińca wodę opadową.

Zawilgocona ziemia w zasypie osiadła w efekcie, czego powstała pustka pomiędzy schodami a zasypem, na którym schody zostały skonstruowane (wylane).

Prawdopodobnie analogicznie pod biegiem schodów zejścia bezpośrednio do piwnicy jeszcze bardziej zawilgocony zasyp osiadł, co dodatkowo powoduje spękania stopni schodów na całej szerokości i zarysowania ściany wsch.

Stolarka drzwiowa. Stan zachowania poszczególnych drzwi jest zróżnicowany w zależności od lokalizacji. Największe zniszczenia obserwujemy na stolarcie **drzwi prowadzących do ogrodu**. Powierzchnia drzwi zabrudzona, pokryta jest warstwą łuszczącego się lakieru,. Największy destrukcja występuje od strony zewnętrznej i jest związany z degradacją drewna spowodowaną zmiennymi warunkami atmosferycznymi oraz zamakaniem dolnej części skrzydła drzwi wystawionych w tej partii na działanie wody opadowej. Liczne ubytki mechaniczne spowodowane użytkowaniem typu: zarysowania i wgniecenia. Część profilowanych listew ma profile zatarte lub całkowicie zniszczone. Zamki i okucia w drzwiach niestylowe. Widoczne rozeschnięte niektóre poszczególne i odspojone od ramiaków listwy mocujące szyby, w okolicy zamka widoczny ubytek drewna. Kilkakrotnie przemalowana powierzchnia kładziona miejscami po ubytkach szyby od strony wnętrza zabezpieczone są prowizorycznie dwoma kątownikami stalowymi. Brak dolnego skrzydła zewnętrznego oraz oryginalnych klamek zamka i szyldów w skrzydle wewnętrznym

Drewniana półkolista ścianka z dwuskrzydłowymi drzwiami z parteru do części piwnicznej Wielokrotnie przemalowywana, część lakierów uległa złuszczeniu w partiach które narażone są szczególnie na zniszczenia związane z użytkowaniem drzwi(listwy przymykowe, dolne partie skrzydeł drzwiowych). W tych miejscach widoczne są liczne drobne uszkodzenia mechaniczne typu zarysowania i wgniecenia. Powierzchnia drewna wielokrotnie przemalowywana również po ubytkach, niezbyt starannie z widocznymi zaciekami. Brak oryginalnej klamki i okuć. Szyby od strony korytarza zabezpieczone w przeszłości drewnianymi prowizorycznymi listwami wykonanymi prawdopodobnie z drążków do miotły. Część szklenia została zamalowana farbą olejną.

Stolarka okna rozeschnięta, pokryta nawarstwieniami lakieru. Największy destrukcja drewna występuje od strony zewnętrznej na górnych piętrach i jest związany z degradacją spowodowaną zmiennymi warunkami atmosferycznymi.

Stolarka drzwi do ogrodu pokryta warstwą łuszczącego się lakieru, Największy destrukcja występuje od strony zewnętrznej i jest związany z degradacją drewna spowodowaną zmiennymi warunkami atmosferycznymi.

oraz zamakaniem dolnej części wystawionych w tej partii na działanie wody opadowej. Liczne ubytki mechaniczne spowodowane użytkowaniem typu:

zarysowania

i wgniecenia. Część profilowanych listew ma profile zatarte lub całkowicie zniszczone. Widoczny ubytek pierwotnego progu. Oryginalne okucia i klamki zachowane jedynie w górnym skrzydle nadświetla.

Stolarka drzwi zejścia do piwnic o powierzchni wielokrotnie przemalowywanej lakierem olejnym, warstwy przemalowań położone niezbyt starannie po ubytkach, w wielu miejscach warstwy lakieru uległy uszkodzeniu, przetarciu lub złuszczeniu. Drewno w wielu miejscach uszkodzone na skutek użytkowania, z licznymi drobnymi uszkodzeniami mechanicznymi jak obicia, wgniecenia i zarysowania, Dolne płyciny zakryte nabitymi kawałkami płyt pilśniowych pomalowanych w kolorze brązowym jak całe drzwi.

Okucia i klamki zarówno w stolarence okiennej jak i drzwiowej zachowane jedynie sporadycznie (drzwi do ogrodu nadświetle) w pozostałych przypadkach zostały uzupełnione bezstylowymi klamkami i sztyldami.

Stopnie lastrykowe. Powierzchnia pokryta warstwami brudu, kurzu, i zabrudzonymi pozostałościami past. Na podstopnicach widoczne ciemne wypłamienia przy dolnej i górnej krawędzi. Na powierzchni stopnic a szczególnie przy ich zewnętrznej krawędzi widoczne rozległe uszkodzenia mechaniczne.

Posadzki na spocznikach bardzo zabrudzone,. Górny spocznik pokryty wtórnie naklejonymi brązowymi płytkami PCV obecnie zniszczonymi, na spoczniku na poziomie zejścia do ogrodu lastryko spękane w pobliżu drzwi do ogrodu w pobliżu drzwi widoczna zacementowana szeroka bruzda po przeprowadzeniu instalacji CO biegnąca również we wschodniej części pomieszczenia .

7. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

A. WNIOSKI I ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE

Przed przystąpieniem do prac konserwatorskich przy renowacji pomieszczenia należy wykonać odkrywkę fundamentową od strony ogrodu tak, aby sprawdzić stan izolacji i stwierdzić czy izolacja w ogóle była wykonana. W razie konieczności należy wykonać izolację w oparciu o projekt osoby uprawnionej. Prace przy remoncie wnętrza omawianego odcinka klatki schodowej i korytarza piwnic powinny zostać poprzedzone pracami remontowymi dziedzińca (ogrodu) wykonaniem remontu kanalizacji, właściwego odprowadzenia wód opadowych, wykonaniem remontu elewacji wewnętrznych a przynajmniej części cokołowej.

Ze względu na pokrywający powierzchnie cokołowe elewacji dziedzińca narzut cementowy który przyczynia się do dezintegracji tynków we wnętrzu pomieszczenia należy go usunąć i zastąpić nowymi tynkami renowacyjnymi.

Po usunięciu cementowych narzutów tynkowych należy partie cokołowe uzupełnić warstwą tynków szerokoporowych strony.

We wnętrzu proponuje się usunięcie lakierów zacierek i zdestruowanych tynków w partii lamperii. W tej części należy wykonać nowe tynki solo chłonne. Z górnej partii ścian i sklepień zakłada się usunięcie wtórnych nawarstwień.

Projektant zakłada usunięcie zawilgoconych zasypów ziemnych poniżej biegów schodów, co wydaje się słusznym założeniem, gdyż stopień zawilgocenia ziemi wskazuje, że jej osuszanie trwało by lata a zgromadzona w nich wilgoć wpływała by na zawilgocenie ścian, ponadto w zamkniętej wilgotnej przestrzeni występują warunki sprzyjające rozwojowi grzybów i pleśni. Po usunięciu zasypów pod schodami projektant zakłada wykonanie konstrukcji ze stali nierdzewnej w celu stabilizacji stopni.

Dopiero po wykonaniu tych prac będą spełnione warunki wykonania remontu mającego na celu przywrócenie wnętrzom pierwotnych walorów estetycznych. Zakłada się kompleksowe prace konserwatorskie w obrębie ścian i sklepień części korytarza i klatki schodowej.

Prace konserwatorskie winny objąć również pozostałe detale zabytkowe w obrębie omawianego wnętrza, takie jak lastrykowe schody i posadzki oraz zabytkową stolarkę drzwiową wraz zachowanymi zabytkowymi fragmentami okuć.

Etap prac dotyczący ścian i sklepień polegać będzie na usunięciu wtórnych nawarstwień z poszczególnych elementów.

Kolejne etapy prac konserwatorskich obejmą podstawowe działania stabilizujące podłoże lub częściową wymianę zdegradowanych zapraw, jeśli zajdzie taka potrzeba. Następnie odkażenie powierzchni, uzupełnienie ubytków w technice klasycznych zapraw wapienno-piaskowych i sztablatury wapiennej oraz nałożenie warstwy izolującej na całości, zwiększającej adhezję, przy równoczesnym wyrównaniu powierzchni.

Ze względu na użytkowy charakter wnętrz dużą przepustowość i bardzo intensywne użytkowanie do pomalowania wnętrz proponuje się zastosować farbę KEIM Quarzil która jest wysokiej jakości farbą na bazie krzemianowej do malowania wnętrz zabytkowych oraz intensywnie eksploatowanych pomieszczeń użyteczności publicznej. Farby te charakteryzują się odpowiednią przepuszczalnością pary wodnej oraz dobrym stopniem krycia. W partii przyziemia, w której zazwyczaj występował tzw. brudnik proponuje się pas wysokości około 15-20 cm. zabezpieczyć dodatkowo warstwą preparatu hydrofobowego, który będzie ochroną tej części ściany przy zmywaniu posadzek i schodów.

Przed malowaniem klatki schodowej należy usunąć warstwy farby olejnej z powierzchni podstopnic i czołowych krawędzi stopnic lastrykowych schodów. Usunąć pozostałości past z powierzchni stopni i posadzki, płytki PCV z części posadzki, spękaną część posadzki przed drzwiami do ogrodu. Rażące ubytki stopni należy uzupełnić masą lastryko o odpowiednio dobranym do oryginału składzie tej masy. Odnośnie lastrykowych posadzek zakłada się skucie wszelkich uzupełnień betonowych, płytek PCV oraz partii które uległy spękaniu i rozwarstwieniu, po doczyszczeniu powierzchni zakłada się uzupełnić ubytki w technologii oryginału przez doświadczonego lastrykarza metoda naśladowczą , przed uzupełnieniem ubytków powierzchnie posadzek i schodów należy odczyścić , usunąć resztki pasty i odtłuścić.

Zakłada się wykonanie kompleksowych prac konserwatorskich zachowanych w pomieszczeniu elementów stolarki drzwiowej (drzwi ścianki korytarzowej, drzwi do ogrodu wraz drzwiami do piwnicy) i okna. Proponuje się w pierwszej kolejności stolarkę okna i drzwi przebadac pod względem stanu zachowania, zużycia materiałów, określenia nawarstwień powłok malarskich i ewentualnych powstałych

przekształceń. Ewentualnie rozszerzyć sondy stratygraficzne tak na zewnątrz jak i wewnętrznych stronach stolarki. Badania te ustalą pierwotny wygląd i kolorystykę stolarki.

Ponadto proponuje się określić stan techniczny drewna stopień zużycia, korozji i ubytków detali metalowych.

Wyniki prac badawczych stanowić będą podstawę szczegółowej realizacji programu konserwatorskiego.

Prace będą prowadzone w dwóch kierunkach technicznym i estetycznym.

Zakłada się przeprowadzić pełną konserwację techniczną stolarki drzwi metodami stolarskimi wraz z zachowaniem ich konstrukcji, wszystkich charakterystycznych form dekoracji, mechanizmów zamykających, okuć itp.

Należy pamiętać, że stolarka po konserwacji musi w przybliżeniu spełniać współczesne normy ochrony termicznej.

W zakresie prac technicznych będzie wchodziło usunięcie wszystkich późniejszych nawarstwień powłok lakierniczych. Prace te zostaną wykonane metodą chemiczną z zachowaniem dużej ostrożności.

Proponuje się usuwać przemalowania warstwami stosując pasty fabryczne ze środkiem stopującym. Doczyszczanie najstarszej warstwy należy dokonać ręcznie.

Wszystkie złącza stolarskie zostaną ponownie wzmocnione poprzez klejenie i założenie dodatkowych kołków lub wpustów drewnianych. Proponuje się wykonanie wzmocnień za pomocą ukrytych śrub lub trzpieni w miejscach ewentualnego zniszczenia połączeń konstrukcyjnych. Drobne ubytki w drewnie zostaną wypełnione szpachlówką do drewna np. firmy Sintilor .

Jeżeli okaże się, że dolne partie stolarki są zbutwiałe, to zostaną nasączone środkiem wzmacniającym lub w razie konieczności wymienione na nowe.

(W przypadku stwierdzenia znacznej destrukcji elementów stolarki dopuszcza się ich wymianę na nowe wykonane w oparciu o zachowane wzory).

Proponuje się drewno nasączyć środkiem zapobiegającym korozji biologicznej, ognioochronnym i chroniącymi przed wodą.

Zakłada się rekonstrukcję zewnętrznego skrzydła drzwi ogrodowych wg. zachowanego wzoru skrzydłom wewnętrznego.

W zakresie konserwacji estetycznej zakłada się pomalowanie na nowo elementy stolarki =w tym samym kolorze, co najstarsza zachowana warstwa. Kolor stolarki

podobnie jak inne elementy wystroju, posiada wartość zabytkową i dlatego powinien podlegać ochronie.

Kolorystyka spełnia ogromną rolę, ponieważ jest nierozdzielnie związana wystrojem budynku, była ona świadomie zaprojektowana przez architekta i wykonana przez rzemieślnika. Malowanie będzie wykonane po nałożeniu warstw ochronnych i podkładowych. Proponuje się kolorystyczną powłokę lakierniczą nanosić ręcznie w kilku warstwach o bardzo rozrzedzonej konsystencji farby aż do uzyskania założonego efektu.

Odnosnie szyb w ścianie drewnianej zakłada się usunięcie lakierów. W przypadku gdy inwestor będzie wymagał nieprzejrzystości szklenia w obecnie zamalowanych kwaterach dopuszcza się zastosowanie szkła matowego.

Dopuszcza się wykonanie prętów zabezpieczających szklenie np. z mosiądzu wg. zatwierdzonego projektu.

B. PROPONOWANE POSTĘPOWANIE KONSERWATORSKIE

Ściany i sklepienia.

1. Usunięcie przemalowań. Do usunięcia warstw klejowych proponuje się zastosowanie środka chemicznego, wodnego roztworu ze środkiem powierzchniowo-czynnym (lub roztworem octu) pozostawienie go do spulchnienia warstwy. Po zmiękczeniu, mechaniczne usuwanie klejówki będzie możliwe w sposób dużo łatwiejszy. Usunięcie warstwy olejnej będzie trudniejszym zadaniem. Zakłada się połączenie metody chemicznej i mechanicznej przy zastosowaniu pasty do usuwania przemalówek np. Abbaizzer firmy ISPO –Sto lub KEIM Dispersionsentferner . Planuje się usunięcie - w razie potrzeby - wszystkich wtórnych, wadliwych kitów cementowych i gipsowych.
2. Rozpoznanie stratygraficzne ściany i sklepień
3. Usunięcie zdestruowanych tynków
4. Założenie renowacyjnych tynków szerokoporowych w dolnej partii ścian np.:
SP 64 G i SP 64 P Bayosan w przyziemiu.
5. Wykonanie przecierki mineralną zaprawą renowacyjną zbrojoną mikro włóknami

6. Zagrunтовanie powierzchni podkładem pod farby krzemianowe
7. Pomalowanie powierzchni farbami krzemianowymi zgodnie z kolorystyką zatwierdzoną przez WUOZS w oparciu o projekt wykonany z uwzględnieniem wyników badań.

Stolarka drzwiowa i okienna

1. Demontaż skrzydeł drzwiowych
2. Dwuetapowe usuwanie wtórnych nawarstwień farb
 - a. metodą chemiczną poprzez zastosowanie pasty np. Vitav – firmy Levis, lub Skansol,
 - b. metodą mechaniczną lub termiczną z ręcznym doczyszczaniem.
3. Sklejenie i wzmocnienie wszystkich złączy przy użyciu kleju chemoutwardzalnego oraz śrub nierdzewnych .
4. Wymiana na nowe zupełnie zniszczonych elementów stolarki- np. listwy przemykowe, listwy mocujące szklenie itp.
5. Uzupełnienie ubytków drewna szpachlą do drewna np. firmy Sintilor
6. Uzupełnienie większych ubytków kitami z żywicy Araldite Axon podbarwionymi na kolor drewna.
7. Opracowanie powierzchni szpachli i drewna przy pomocy różnej gradacji papierów ściernych.
8. Zabezpieczenie sęków np. szelakiem.
9. Założenie warstwy podkładowej (gruntu) np., Gruntomal” podbarwionej.
10. Pomalowanie stolarki trzykrotnie farbą ftalową.
11. Odczyszczenie i uzupełnienie szklenia.
12. Zamontowanie odbojników i kątowników zabezpieczających.
13. Regeneracja oryginalnych części metalowych z zabezpieczeniem antykorozyjnym.
14. Doczyszczanie metalu (mosiądzu) metodami chemicznymi np. 2% roztwór wody amoniakalnej.
15. Spolerowanie elementów mosiężnych.
16. Uzupełnienie brakujących okuć oraz klamek.

POSADZKI I SCHODY Z LASTRYKO

1. Mechaniczne usunięcie uzupełnień cementowych i obszarów zniszczonego lastryka przy użyciu dłut
2. Usunięcie płytek PCV
3. Odczyszczenie powierzchni wodą z dodatkiem detergentów z użyciem szczotek.
4. Odtłuszczenie powierzchni przez zmycie acetonem
5. Rekonstrukcja brakujących ubytków masą lastryko zawierającą grysy kamienne oraz cement portlandzki 35 szary lub biały, z dodatkiem pigmentów o składzie ustalonym na podstawie badań i prób na obiekcie.
6. Wyszlifowanie powierzchni
7. Zabezpieczenie powierzchni preparatem impregnującym np. (Atlas Delfin)

Opr. Mgr Katarzyna Magrysiewicz-Dobrzańska